

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ I. Recitatur intentio ac modus impetrandi Commendam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

qui sanè rerum status hodie adeo immutatus, facit, vt parui facienda sint, quæ auctor ille passim siue dicit, siue minatur.

Verbo nihilominus, vt Lectori plenè satisfiat, visum est attingere ea, quæ hoc Commendæ negotium concernunt.

SECTIO PRIMA.

§. I. *Recitatur intentio ac modus impetrandi Commendam.*

Notum est ex hætenus dictis, quantis animis D. Archiepiscopus contendat Abbatia Maximilianæ Dominium ad se pertinere illamque in temporalibus æquè ac in spiritualibus sibi subijcere, eiusdem temporalitates, commoda, emolumenta, suis vñibus adijcere. At verò quam illud iniuste moliat, ex dictis quoque patet, nimis autem sciens, quam opportunum ac certum esset medium propositum suum conficiendi, si in Monasterium aliquam auctoritatem quacunque vià adipisceretur, occasione de commendâ cogitandi oblatâ, illam feruentissimè arripuit viamque nullam prætermisit, qua ad illam perueniret.

Pendente illa coram Cæsarea Maiestate lite, obierat anno MDCXXIII. mense Octobri Petrus dicti Monasterij quondam Abbas, in eiusque locum, adhibitâ diligentissimâ curâ, fide optima electus erat de Monasterij gremio modernus Abbas D. Agritius à Reckinga, Vir probatissimus, laudatissimus, & omni exceptione maior, de quo, cum sit superstes, nihil aliud dico, quàm, quod infensissimi eius aduersarij contra personam aut mores ipsius nihil vnquam obijcere potuerunt, nisi illud (magnum nempe crimen) quod Libelli auctor posuit, quod sit patriâ Luxemburgensis:

Electioem istam apud Sanctam Sedem Apostolicam mox omnibus viribus cœpit D. Archiepiscopus concutere eo fine, vt illa disturbata, Commendam præfatæ Abbatia impetrare à sancta Sede posset.

Agens itaque illius, Romæ primum criminatus est, confirmationem tardius à sancta Sede petitam, contra dispositionem *cap. cupientes, de electione in 6.*

At certum est confirmationem à sancta Sede post electionem peractam, & processum eius confectum, illico petitam, missio ad manus Nuntij Apostolici Leodium initio Nouembris sequentis, electionis processu, qui illum Romam destinaret, dato insuper mandato agenti Monasterij, vt Romæ confirmationem mox peteret, quod & factum.

Itaque alterum suggestit ad electionem impugnandam: nempe illam non fuisse canonicam ob non seruata formam & solemnitates Capituli, quia propter. *de elect. in 6.*

Atque ita effecit, vt, priusquam electio in Consistorio Cardinalium examinaretur, an Canonica esset & confirmanda, nullo iudicio habito, nec vllâ tractatâ lite super validitate vel inualiditate electionis, Commendam pridie nonas Februarij anni 1624. obtinuerit.

In illius autem Commendæ petitione celata magnoque silentio prætermissa fuit his illa ardua de statu Monasterij coram Cæsarea Maiestate agitata, feruida etiam ista Archiepiscopi ad Monasterium anhelatio, Monasterij item status & conditiones, ac denique omnia, ob quæ Sua Sanctitas dubiò procul illius petitioni non annuisset.

Sed & compertum est, alias persuasiones intercessisse, inter quas & hæc erat, quod romæ spargerentur D. Archiepiscopi in Augustam Domum Austriacam merita & alia similia, ex quibus Summus Pontifex ad gratiam Principi Electori impertiendam facile (quæ eius est benignitas) permoueretur, itaque illam impetrauit 4. (vt diximus) Februarij, Anni 1624.

Posteaquam autem illam obtinisset, longo post tempore, curatum est ab eiusdem Archiepiscopi Agente, vt tum demum præfata electionis examen, non ad Cardinalium Consistorium (ad quod secundum Lateranensis Concilij decreta discussio illa pertinet) sed ad Rotam Romanam remitteretur.

Vbi solo Archiepiscopi Agente informante, Conuentu, aut Abbate electo, nullo modo audito, tandem 20. Nouembris eiusdem Anni 1634. decem pene mensibus post Commendam impetratam, decisio in præiudicium electionis emanauit.

Contra quam decisionem, quædam deinde ab Agente Srenissimæ Isabellæ Hispaniarum Infantæ, Belgij moderatricis & Protectoris vicem gerentis pro validitate electionis repræsentata fuerunt in eodem Rotæ Consistorio.

Sed cum iam antea, sola parte altera informante, opinio dicta esset, mutari difficile erat, atque adeo per secundam decisionem 25. Februarij, anni 1635. prior decisio fuit adprobata.

Eiusmodi autem Commendæ impetratione & ex præiudicatione fretus D. Archiepiscopus, per Procuratorem suum qui clam in Monasterij Sancti Maximi templum ingressus fuerat, Abbatæ possessionem adire est conatus, & mox iura omnia eiusdem Monasterij atque redditus ac possessiones occupare.

Cui conatui non modo Abbas electus & Conuentus, sed multò maximè Cæsar & Imperium, atque etiam Rex Catholicus, vt Dux Luxemburgensis & hæreditarius Monasterij protector, se iure optimo opposuerunt; cuius rei rationes aliquas ordine ac breuiter percurremus.

§. 2. *Tanguntur rationes nonnullæ & fundamenta, cur Imperator & Rex Catholicus Conatibus D. Archiepiscopi obstiterint.*

RATIO PRIMA.

ARTICVLVS PRIMVS.

Quia Archiepiscopus (etsi Electio nulla foret) multis nominibus sit ac fuerit incapax Commendæ.

Quali sit animo erga Monasterium, dico non solum erga personas modernorum Religiosorum Conuentum constituentium, sed erga ipsum Monasterium istiusque loci Religiosos, in genere docet ipse libellus, nec alio teste opus est; Erupit in illo inueteratum vlcus. Videas Monasterium Religiososque ab omnibus retro sæculis in libello acerbissimè diffamari, iniurijs aperte iniquissimis in omni diffamationum genere lacerari, criminum, dolorum, falsitatum, seductionum, artium pessimarum, fraudum, mendaciorum, versutiarum, impudentiarum, perfidiarum frontium, maliciarum, pessimarum intentionum, periuriorum, defectionum, rebellionum, ac denique omnium acerbissimum, quas malè affectus animus eructare queat, calumniis impeti. Sed & ve-